

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vi alla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer:

Känd kriminalare skriver om "Göteborgspolisen och ungdomen".

Åka uppför nedåt på ledarspalt.

Resebrev från Palle Cardell

Kända göteborgare i aktuell enkät om ungdomsstyrelseutredning.

Välfylld programspalt.

Aktuellt från ungdomsbyrån, föreningarna och kursfronten.

Nr. 7

NOVEMBER 1957

ARGANG 6

UTGIVEN AV:
BARNVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Åka uppför nedåt

I samband med utställningen HOBBY OCH FRITID i stora Mässhuset inträffade en episod, som onekligen ger anledning till en del funderingar. Utställningen blev ju ett Eldorado för den, som ville ha sitt lystmäte på förslag till fritidssysselsättningar tillgodosett. Elektriska modelltåg rusade där fram på underfundigt byggda banor. Man kunde spela ishockey inomhus och på en plattform visade flickor, hur det går till att "rockringa". De, som i stället ville se prov på polisens mångskiftande verksamhet, kunde göra detta. Hos ordningsmakten fanns bl. a. både radiobilar och motorcyklar, som kunde provsittas. Här och var surrade träsvarvar en yster melodi och det gavs även tillfällen att se, hur man väver och knypplar. Munspelesorkestrar och hammondorglar måste finna sig i akustisk konkurrens av modellbilar, som fick publiken att häpna genom att i bortåt hundra km/tim rusa fram på sin specialbana. Film, frimärken och tändsticksetiketter fanns att beskåda på utställningen och den som ville se och höra på skönt färgade burfåglar hade möjligheter härtill. Ungdomsorganisationer och föreningar hade sinnrikt uppbyggda montrar som lockade, inspirerade för att inte säga fängslade. Dessutom arbetade en programavdelning, som med jämna mellanrum i tre olika salar bjöd på högklassiga program i form av gymnastik, folkdans, jazzmusik, körsång, bordtennisspel, basketbolluppvisning, trolleri, rytmisk dans, film, föredrag, kåserier och mycket, mycket annat. Ja, här fanns mycket av vad en människohjärna och människohand kan få fram av hobby- och fritidssysselsättningar, allt avsett för människornas glädje, vederkvickelse och avkoppling.

Vad hände då? Jo, mässhuset äger en rulltrappa, som är så konstruerad, att den skall föra människorna upp till andra och tredje våningarna — lätt och bekvämt — till nya väntande upplevelser. Trappan för en alltså uppåt. Nu hände det sig emellertid, att, mitt under utställningens mäktiga och pulserande liv, ett gäng ungdomar hade funnit en sysselsättning, som var mera spännande, intensiv och omväxlande än de som i övrigt stod att uppbringa i mässhuset. Man sökte nämligen taga sig nedför den rulltrappa, som med sin last strävade i riktning uppåt.

Var nu detta så märkvärdigt, att man måste äska plats på ledarspalt för att omtala händelsen. Han, den snusförnuftige, som snabbt och klart drar sina slutsatser, säger antagligen, att så där har pojkar handlat i alla tider och kommer att göra så alltid. Man jumpar på isflak, man pallar äpplen, man går balansgång på livsfarliga ställen och man lägger knallpulverskott på järnvägsräls

Ja, låt gå för detta: "pojkar är pojkar". På mej gav den ovan relaterade händelsen emellertid ett intryck, som inte utan vidare undanskymmes av andra.

Är det för konstruerat och artificiellt, allt det vi inom våra hem, ungdomsorganisationer och ungdomsgårdar söker sysselsätta vår tids ungdom med? Har vi kanske misslyckats i våra försök att med våra arbetsformer finna sådana farbara vägar, som våra dagars unga både har lust och vilja att beträda? Någon sysselsättning som framstår som ett verkligt behov hos dem!?!

Episoden i mässhuset kan i sin isolerade gestalt knappast användas som bevis för några påståenden. Men som underlag för en del intressanta frågeställningar i "köpfärdigt-åldern" kan den trots allt tjäna ett syfte för dem, som söker fostra och sysselsätta ungdom.

Zen Andersson

Göteborgspolisen och ungdomen

De flesta ungdomar är skötsamma men långtifrån alla. Här kommer att behandlas, vad polisen gör och kan göra i förebyggande syfte för ungdomen. Men först en liten återblick på utvecklingen.

"Polis, polis, potatisgris!" Hur många gånger förr har inte de orden och även värre glåpord ekat mellan husen från barn, som varit fientligt inställda mot polisen eller i bästa fall ansett polisen föga populär. Visst kan det sägas, att sådana tillrop inte är annat än oskyldiga pojkestreck, men sker så i större skala, så är det utan tvekan ett tecken på att umgänget mellan polisen och det uppväxande släktet inte är som det skulle vara. I gångna tider var inte heller polisen populär i allmänhet. Det var endast, när fara var på färde, som man tydde sig till polisen, t. ex. vid överfall, men när faran väl var över, var det ofta som förut igen.

Varför var polisen inte omtyckt? Orsakerna var säkert många och invecklade, och det skulle här leda för långt att närmare gå in på dessa förhållanden. Polisens arbete är till sin karaktär sådant, att man har så lätt att tala om övergrepp och att polisen varit ute i ogjort väder, när det är fråga även om det lindrigaste ingrepp mot en själv. Då glöms det lätt, att polisen endast utför sin plikt och sitt arbete att övervaka efterlevnaden av våra lagar. Stor betydelse för inställningen till polisen hade det även, att barnen ofta redan från sina tidigaste år fått inpräntat i sig, att man skulle akta sig för polisen. Man har alltför många gånger på gator och i spårvagnar hört mammor skrämna sina barn med polisen, när inte något annat hot har hjälpt. Att inte po-

lisen var populär utnyttjades påpassligt av filmen. Mången minns alltför väl 20- och 30-talens dumma och löjliga filmpolis, som säkert ingen saknar numera.

Nu är förhållandet mellan polisen och allmänheten — ungdomen bättre. Detta har många orsaker. Hela samhället och därmed polisen har under senare år undergått genomgripande förändringar. Polisens uppgifter har ändrats. Förr bestod polisens uppgift till största delen i att beivra brott och förseelser. Polismannen på gatan hade inte rätt att se mellan fingrarna, när en förseelse var begången, utan alla småförsyndelser skulle egentligen rapporteras, låt vara att det ändå inte alltid skedde. Nu är det i stället så, att polisen har rätt, att om en förseelse är bagatellartad och ursäktlig, låta det bero vid en tillsägelse. Polisens uppgift har således alltmer blivit av upplysande och undervisande art. Särskilt är detta fallet, då det är fråga om den intensiva trafiken. Här om någonstades träder polisen hjälpende till, och här har man en odiskutabel produktiv uppgift. Det är nutidens ungdom, som i framtiden skall föra fordonen. Ju mera polisen kan höja trafikulturen hos ungdomen, desto färre trafikolyckor och desto mindre lidande för tusen och åter tusen människor. Den motoriserade polisen är populär bland ungdomen. Därför kan framtidsutsikterna beträffande förhållandet polisen och ungdomen i trafiken bedö-

Omslagsbilden

finner denna gång vårt unga par i en monter på den nyss avslutade utställningen HOBBY och FRITID. Vi förstår, att de unga stannade en avsevärd stund hos Svenska Ungdomsringen. Organisationen hade nämligen en både tjusig och inspirerande monter, som vittnade om kultur och livskraft.

(Bild: Döbeln — Mattsson.)

mas som goda. Till detta bidrar för övrigt inte minst polisens uppskattade trafikundervisning i skolorna.

Inom andra områden är bilden dystrare, när det gäller polisens erfarenhet av ungdomen. Ungdomsbrottsligheten är ett mycket debatterat och svårt problem i vår stad. Här skall inte tröttnas med mycket siffror, men nämnas kan, att förra året behandlades personer under 21 år — 90 % pojkar — för brott i omkring 2.200 fall, och i inte mindre än över 800 fall var det fråga om barn under 15 år. Ungdomarna hade mest gjort sig skyldiga till inbrott och stöld. Framför allt är det tillgreppen av motorfordon, som sprungit i höjden under senare år — ett allt annat än lämpligt utslag av ungdomens stora motorintresse, som annars är en bra motvikt till alkoholen. Det är mycket stora värden, som här står på spel. De i Göteborg stulna motorfordonen förra året var värda sammanlagt cirka åtta miljoner kronor. De flesta fordonen kommer tillrätta, men ack i vilket skick.

Ungdomarnas brott består ofta även i fullständigt meningslös skadegörelse. Tänk bara på att omkring 3.000 gatulampor slogs sönder förra året. Varje lampkupa kostar omkring 25 kronor, vilket tillsammans gör omkring 75.000 kronor — pengar som får tagas in genom skatter, som redan förut är stora nog och väntas bli större.

En annan föga smickrande företeelse hos ungdomen är det alltmer tilltagande alkoholmissbruket, som mer än fördubblats, sedan spriten blev fri. Det är absolut förkastligt att tro, att man måste vara mer eller mindre onykter för att ha roligt. Förutom att det är fullständigt bortkastade pengar, så ställer alkoholen till så mycket bottenlöst elände för många. De allra flesta våldsbrotten begås av onyktra. Det är allt annat än hedrande för vår stad, som vi är så stolta över, att den har svenskt rekord i fylleri. Det är alltid beklämmande att se en överlastad person, men särskilt illa måste det beröra envar att se en ung pojke eller flicka ha svårt att hålla sig på benen för spritens skull. Därför vädjas till alla att

göra det yttersta för att få en nykter ungdom, vilket bäst harmonierar med dess stora idrotts- och motorintresse.

Det bör ju vara fullkomligt överflödigt att påpeka, hur mycket bekymmer och skador, som följer i brottens spår, inte bara för samhället och den, mot vilken brottet har skett, utan även för brottslingen, som förutom alla ledsamheter han ställer till för sin familj ofta förstör sin framtid. Det perfekta brottet blir sällan eller aldrig utfört. Förr eller senare kommer upptäckten. Brott lönar sig alltså inte i längden.

Varför så många ungdomar blir brottsliga, skall inte diskuteras här, och det är nog inte heller någon, som helt kan besvara den frågan, men det skall här understrykas, att äldres personliga exempel har den allra största betydelse liksom att det i ett hem, där det ej finns ordning och fasta regler för de unga eller någon som helst kontroll av den, lätt uppstår kriminell vaneri hos barnen.

Men hur skall man då kunna vända på denna farliga utveckling? Givetvis har det en oerhörd betydelse, att polisen är effektiv, så att brottslingarna ertappas i så stor omfattning och så fort som möjligt. Men det räcker inte med detta. Minst lika viktigt eller kanske ännu viktigare är det, att polisen förebygger brott. På grund av personalbrist har denna verksamhet varit eftersatt.

Den förebyggande verksamheten kan utföras efter två linjer. Dels genom propaganda för bättre skyddsåtgärder såsom rattlös på bilar, bättre dörrlås, larmanordningar o. s. v. Men vida viktigare är den verksamhet, som direkt berör individen, vilken på olika sätt kan påverkas att vara laglydig.

Här kan polisen göra en god insats. Stadens kriminalpolis har nyss omorganiserats, varvid särskild personal avdelats med uppgift att vid civil patrulleringstjänst såväl dag som natt bl. a. söka uppspåra ungdomar, som är på väg att bli brottsliga. I detta arbete sker ett intimt samarbete med barnavårdsnämnden och andra sociala myndigheter och organ.

Forts. å sid. 17

Föreningslivet förtäljer:

- Burås ungdomsråd bedriver ett energiskt arbete bland annat i samarbete med idrottsföreningarna i distriktet. Idrottsdirektör Jerneryd har varit inbjuden och har utlovat stöd och hjälp bland annat i form av upplåtelse av en äldre fastighet, som idrottsföreningarna själva ämnar sätta istånd. En ishockeybana räknar man också med ute i Buråsdistriktet och till denna har idrottsnämnden utlovat stöd genom sin direktör.
- Götabergets ungdomsråd hade tillsammans med Burås ungdomsråd fortsatt på den inslagna vägen genom att den 6 november arrangerar en diskussion med företrädare för idrottsorganisationerna, idrottsnämnden och barnavårdsnämndens förebyggande verksamhet om lokalfrågan för idrottsföreningarna på Södra Guldheden.
- Skolöverstyrelsen ämnar förlägga nästa årskurs — den kvalificerade utbildningen av ungdomsledare — till Tollare folkhögskola under tiden 9 april —18 juni.
- Den planerade regionala kursen om "kommunerna och ungdomsverksamheten" — som var avsedd att arrangeras i slutet av november på Bohusgården i Uddevalla — har måst inställas, enligt vad en representant för skolöverstyrelsen meddelar.
- Riksförbundet Sveriges Hemgårdar har erhållit en ny förbundssekreterare, nämligen gymnastikdirektör Nils Bågenholm, tidigare känd från sin verksamhet i Riksidrottsförbundet. Hemgårdsförbundets sekretariat sköter han tillsammans med Birgitta Lindblom, vars ande bl. a. vilar över Hemgårdsbladet, Riksförbundets tidning, som nu uppträder i ny gestalt.
- Ungdomens Landsråd arrangerar den 23—24 november i år en ungdomsle-

SÅ TYCKER JAG — ★

Vi allas ledare i föregående nummer innehåller en hel del beska sanningar. Visserligen tycker jag, att Kjell Andersson skjutit en del över målet, men det mesta är sanning och inget annat. Nog är det sorgligt erfara med vilket ointresse våra ungdomsvårdande myndigheter och våra ideella organisationer bevakar stadsplanefrågorna. Barnavårdsnämnden sluter sig inne i sitt skal och ungdomsorganisationerna nöjer sig med mannekänguppvisningar och matlagningsdemonstrationer, möjligen med en motorkurs eller danstillställning som avbrott då och då. Låt oss blåsa på lite grand i de viktiga frågor, som berör vårt samhälle och därmed oss själva. Upp till kamp!

SGU-are.

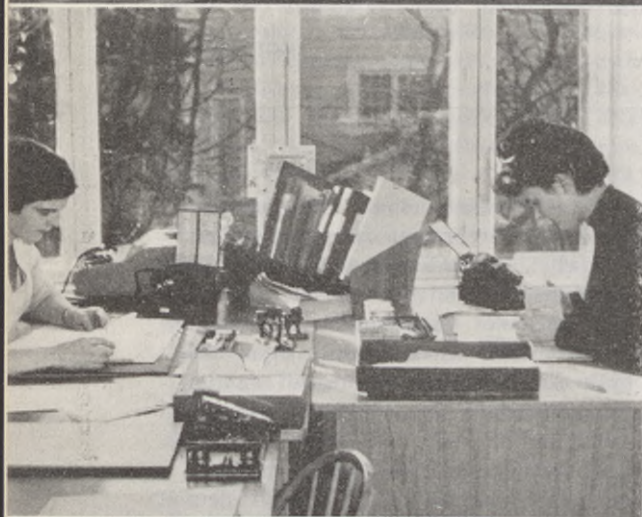
Tips

Litteraturorientering för ungdom borde nog förekomma oftare än vad nu är fallet i ungdomsgruppen. Kanske avskräckes en del intresserade av svårigheten att lägga upp programmet därmed. Med föreliggande volym till hjälp kan man nog vänta, att en del ungdomsledare söker sätta i gång med dylikt kulturarbete. Åke Isling har faktiskt åstadkommit en hygglig hjälpreda som stimulans och hjälp för dem som vill pröva nya vägar för ungdomens litteraturstudier. Boken innehåller bl. a. en antologi med texter, som skildrar exempelvis uppväxttidens glädjeämnen och problem med ett författarurval från Strindberg fram till dagens författare. "Författarporträtten" är också värdefulla.

Livet i litteraturen.

Åke Isling. AV Carlssons. 12:50.

darkurs i Hindås, till vilken man räknar med livfull anslutning från organisationerna i Västsverige.

FORUM FÖR

Föreningsgatan får väl anses vara ett passande namn på den gata, vid vilken stadens och barnavårdsnämndens ungdomsbyrå är belägen. Vid nr 13 — här var det ingen vidskepelse — återfinner vi numera ungdomsbyrån med sin omfattande verksamhet. Fastigheten tillhör kanske inte den vackraste vid Föreningsgatan — men när man väl kommit in kan man konstatera både värme och trivsel i atmosfären.

I bottenvåningen har ungdomskonsulenterna, assistenterna och expeditiönspersonalen sina tjänsterum. — Bra arbetsmiljö! — konstateras allmänt av invånarna vid vårt besök.

En trappa upp får vi uppleva en intressant nyhet. Rummen har här iordningställt, så att de även kan användas av sådana ideella organisationer och sammanslutningar, som vill hyra lokaler för sin mötesverksamhet. I första hand står ett klubbрум, ett studierum och en "sessionssal" till förfogande. Ett litet kök med utrustning finns också. Ordentliga toalettutrymmen och bra med klädhängare har man ordnat. Inredningen är enkel men samtidigt ändamålsenlig och hemtrevlig. Vill någon veta mera om uthyrningsbestämmelserna så går det bra att ringa till ungdomsbyrån, tel. 20 09 20.

Med kamerans hjälp presenteras här i ett svep några av medarbetarna på ungdomsbyrån i deras vardagsuppgifter. Tyvärr var vid tiden för tidningens pressläggning lokalerna i andra våningen ännu inte riktigt färdiga vad det gäller inredningen. — Men till den 18 november — vi skall då göra en visning för bl. a. distriktsorganisationerna i staden — då skall vi ha det hela "fixat", säger ungdomskonsulenterna.

Bilder: Björn Döbeln.

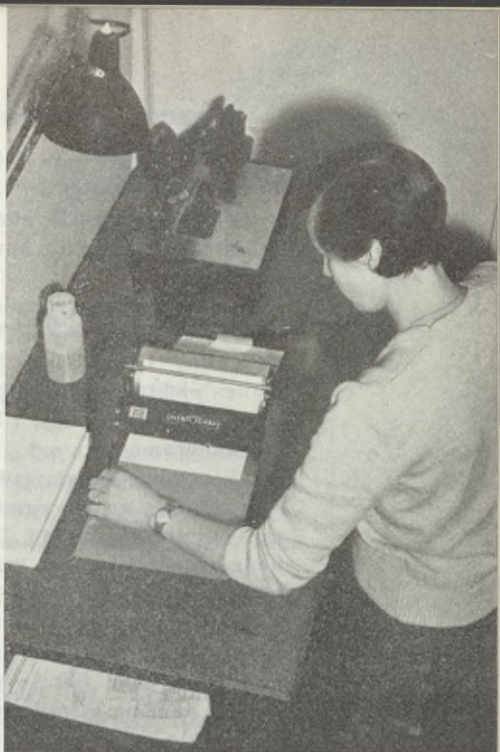
FRITIDSLIV och FÖRENINGAR

Överst på vänstersidan konfererar ungdomskonsulenterna med ordföranden i Burås ungdomsråd, styckjunkaren Sven Essle.

Därunder: Två av ungdomsbyråns tre kvinnliga medarbetare fru Mona Lexberg och fröken Gunvor Ryberg i den ljusa expeditionen.

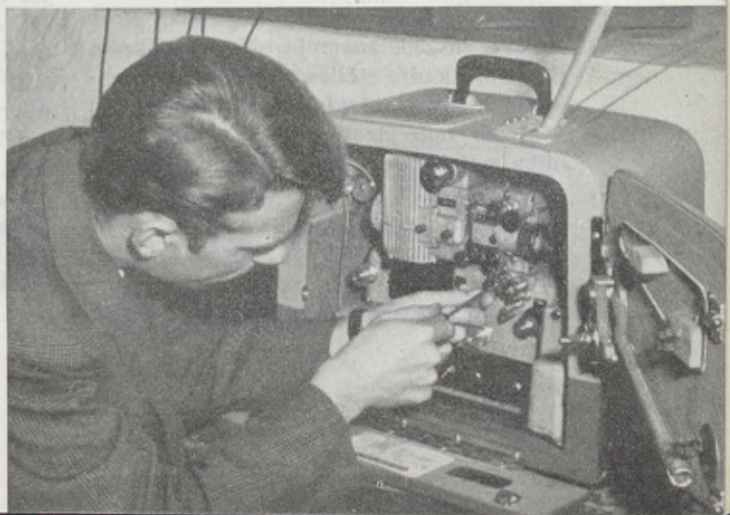
Underst ser vi assistenterna Leif Svensson och Göran Eriksson i planeringsarbetet på ungdomsbyråns kontor.

Överst demonstrerar fru Lexberg en del av ungdomsbyråns serviceutrustning: spritduplikatorn och adressplåtarna.

I mitten: Skylten, grinden och entrén till stadens ungdomsbyrå, som vi hoppas alla ungdomsledare i Göteborg skall lära känna.

Underst: Leif Svensson och en av ungdomsbyråns 16 mm:s ljudfilmprojektor. Ett modernt lånelager av teknisk apparatur står till ungdomsarbetsdisposition efter hänvändelse till ungdomsbyråns tekniska avdelning.

Succé för hobbyutställningen

Så har då den stora hobbyutställningen slagit igen portarna för denna gång. Trots dåligt bistånd av vädrets makter och en intensiv asiatisk influensa som motståndare lyckades utställningen samla bortåt 30.000 besökare under veckan och det får under för handen varande omständigheter sägas vara synnerligen förnämligt.

Pressen, både arrangören och de andra göteborgstidningarna, gav utställningen åtskilliga rosor. Det hände något ständigt på utställningen — det var allas vittnesbörd. Man skulle kunna peka på modellracerbilbanan, de många elektriska tågen som rusade fram på julklappsönskebanor, hobbyhantverkare av olika slag, filmrum, vävstolar och knyppling. Amatördykare, radiosändaramatörer och DX-klubbar var med. Studio Paravan presenterade en mycket uppmärksammad monter. Samlarna visade enorma mängder alster som resultat av sin samlarmöda. Ungdomsföreningarna glädde. Deras monter var väl utformade, flera av dem var synnerligen levande och dessutom hade organisationerna många funktionärer, som kunde tala om föreningarnas syften och målsättningar.

Några tyckte att programverksamheten var för intensiv. På tre håll surrade olika former av program. Av dessa slog de olika programpunkterna i ljusgården bäst. Det är kanske så utställningspubliken vill ha det, man vill vandra runt på utställningen i huvudsak, men vill gärna göra ett avbrott för kortare program. Gymnastikuppvisningarna, jazzorkestrarna, bordtennisuppvisningarna, motorprogrammen och Svenska ungdomsringens strålande uppvisningar bör särskilt omnämnas.

Givetvis fanns det kritiska röster med i entusiastkören. Några menade, att det var för mycket kommersiellt med, andra tyckte, att ungdomsorganisationerna var för tystlåtna, några tyckte, att de fått sin monter på en alldeles för undanskymd plats. Helhetsintrycket tycks emellertid vara gott och åtskilliga ivrare vill redan nu spika en dag — om lät oss säga tre år — för en ny sådan utställning.

Palle i London

"Jag har fått min hobby som arbete", säger entusiastiske Palle Cardell, som i nedanstående resebrev från London berättar om sitt arbete vid Svenska Sjömanskyrkan i världsstaden.

Inte kan man livnära sig på idrott, såvida man inte är professionell, säger kanske en del. Inom idrotten — liksom på många andra ställen — måste det emellertid finnas organisatörer, i detta fall som gör upp idrottsarbetet, planerar de olika matcherna, inspirerar och uppmuntar som i mitt fall sjömannen till att röra på sig under de korta dagar eller ibland timmar, som de ligger i någon hamn o. s. v.

○ På idrottsassistentens program står

emellertid inte bara idrott. Alla är nämligen inte intresserade eller har möjlighet att utöva någon sport och dessa måste ges tillfälle att syssla med något annat. London är ju som bekant en stor stad och det finns mycket att titta på. Det faller sig ofta naturligt med en utflykt till något museum, ett besök i Zoologiska trädgården, Kew Garden (botanisk trädgård), Greenwich Observatorium eller kanske rent av ett besök på något av de många större idrottsevenemangen här i London, som exempelvis då Harlem Globe Trotters gästade England i slutet av april. Kapprodden mellan Oxford och Cambridge är också ett sådant uppskattat evenemang och naturligtvis finns det mycket annat att välja på.

Forts. å sid. 16

Ungdomsledarens fyra sidor

Vi alla

7·57

Putsknutte eller smutsknutte?

I detta nummer presenterar Vi alla en hel del tips om motorverksamhet och motorkurser. Vi har fått tipsen ur ett kompendium, som MHF:s ungdomsavdelning med energisprutan Hasse Brander i spetsen har utarbetat. Att MHF:s ungdomsarbete har gett åtskilliga resultat kan man bl. a. utläsa ur den verksamhet, som för närvarande pågår i Göteborg i föreningens motortorp vid Delsjön.

Pass nu på alla Ni, som vill sätta igång med knutteklubbar, motorkurser och demonstrationer i motorvård:

Fritidsgrupp

— Arbetsplan — minst 10 sammankomster

Mål. Att ge deltagarna kunskap om vanligen förekommande motortyper samt att ge grunderna för gott underhåll och god service av egna motorfordon.

1. Vi bekantar oss med människans tjänare nr 1. Start och kortare körning av en motor. Genomgång av motorns huvuddelar. Under körning av motorn lägges märke till förgasarens arbetssätt.
2. Hur kan detta fungera?
Genomgång av motorns verknings-sätt. Olika motorprinciper (2- och 1-takt). Olika cylinderplaceringar (rad-, v- och horisontalmotorer).
3. Från tank till ljuddämpare.
Genomgång av bränslesystemet. Praktiska övningar med förgasare.
4. Bland kammar, vipparmar och stötstänger.
Genomgång av ventilmekanismen (topp- och sidventiler), samt olika smörj- och kylsystem. Viskositetsbe-teckningar på oljor.
5. Vilken oerhörd spänning!
Genomgång av elektriska systemet. Magnet- och batteritändning. Justering av brytarspetsar och tändstift. Förtändning.

6. Varför heter det "Trefemtia"?
Inlärande av vissa tekniska innebörd, såsom kompressionsförhållande, cylindervolym, ventiltider.
7. Måste motorcykel vara försedd med bromsljus?
Genomgång av motorförordningens bestämmelser om fordons beskaftenhet och utrustning. Allmänna trafikregler.
8. Från motorn till de drivande hjulen.
Genomgång av friktionskoppling och växellåda, olika typer av kraftöverföring. Utväxlingsförhållande.
9. Putsknutte eller smutsknutte?
Genomgång av underhåll och skötsel av fordon. Ljuddämpning. Bränslen.
10. Motorn har stannat!
Felsökning av förgasare och tändsystem.
11. Knutten nobbar nubben.
Trafiknykterhet.
12. Besök på en motorverkstad.

Klubben bör helst disponera en verkstadslokal för sina träffar, där varje avsnitt av studieplanen genomföres med förevisningar och praktiska övningar på riktiga motorer.

Praktisk trafikkurs för ungdom

— Studieplan för kurs avsedd att genomföras som statsbidragsberättigad studiecirkel —

1. Genomgång av trafikens grundregler. VTF §§ 39 och 46.
 2. Genomgång av VTF inledande bestämmelser. Inlärande av där nämnda begrepp (ex. väg, vägtrafikanter, fordon m. m.).
 3. Genomgång och tolkning av varnings- och förbudsmärken. Ej järnvägs korsningar.
 4. Genomgång och tolkning av samtliga resterande vägmärken.
 5. Järnvägs korsningar.
 6. Genomgång av fordons beskaffenhet och utrustning. Fordons skötsel och vård. (Mc-moped.)
 7. Hur ordnas registrering? Vilka skyltar måste finnas på fordonet. Vilka försäkringar måste jag ha? Straffbestämmelser.
 8. Fordonets plats på vägen. Filkörning. Ällogganden vid trafikolycka. Parkeringsbestämmelser, även lokala.
 9. Erhållande och indragning av körkort. Övningskörning, förarprov.
 10. Alkohol och trafik.
 11. Slutprov.
Litteratur: Kungl. Vägtrafikförordn. Vägen till körkortet (SBR).
Körkortet (Brevskolan).
Min moped (Ehlins).
Bildband, filmer från MHF.
3. Kartskalor. Olika slag av kartor: hundratusendelen, konceptbladet, topografiska kartan. Kartans tillförlitlighet och fel.
Övning: eleverna uppmäter och "översätter" avstånd och väglängder.
 4. Hur en punkt och en väg på kartan anges och uppsöks. Hjälptext, hjälpmått. Skillnad mellan fot- och fordonorientering. Hur en tävlingsbana anges. Reglerna om karträtta vägen, kortaste vägen, närmastliggande vägen.
Övning: eleverna föreslår angivelse av en vägsträcka.
 5. Fotvandring eller kort tur med valfritt fordon på en väg.
Övning: leta rätt på förutbestämda orienteringspunkter. Försök finna skillnader mellan karta och verklighet.
 6. Tidräkning i en tävling. Användande av "lathund". Begreppen "medelhastighet" och "idealtid". Nollställning av klockor.
Övning: berätta idealtiden vid bestämda punkter.
 7. Regler för orienteringstävlingar. Skillnaden mellan olika reglementen. Särskilda bestämmelser. Licenser. Olika tävlingsformer: O och T. Tävlningar utan orientering: trafiktävlningar, rallyn, manöverprov, trial, motorcross.
Övning: eleverna diskuterar för- och nackdelar mellan olika tävlingsformer och regler.

Forts. på sid 12

Orienterings- och kartläsarkurs

Studieplan

1. Genomgång av karttecknen. Symbolik och minnesregler.
Övning: eleverna tecknar uppräknade karttecken.
2. Studium av ett kartkort över hemtrakten. Uppmärksamma hur mycket kartan berättar om terräng, vegetation, bebyggelse.
Övning: eleverna berättar om på kartan utvalda avsnitt.

Nytt i bokväg

I serien "Ljus små handböcker" ingår även en bok om kasperteater, skriven av teamet Britt-Marie Sköldkvist — Carin Ternström. Boken är ganska behändig, bl. a. försedd med roliga teckningar och kan gott försvära sin plats i vårt ledarbibliotek.

Kasperteater.

Britt-Marie Sköldkvist—Carin Ternström. Ljus förlag. 4:75.

Så här gör vi — hur gör ni?

SSU HAGA-ANNEDAL är en socialdemokratisk ungdomsklubb i Göteborg, vars medlemmar till stor del är inflyttad ungdom.

Klubben hade den 4—16 augusti en uppmärksammas internationell ungdomsträff.

Klubbens ordförande, RUT PERSSON, berättar här om arbetet med de internationella kontakterna.

SSU Haga-Annedal har sedan 1952 kontakt med en ungdomsklubb "Gruppe Vorwärts" i Berlin, vilken tillhör "die Falken" — en tysk motsvarighet till SSU. För ett par år sedan gjorde de båda klubbarna en gemensam resa i Jugoslavien. Där hade berlinarna tidigare varit i förbindelse med en kulturell ungdomsförening "Mladost" i Subotica och förmedlade denna bekantskap till göteborgarna.

Vid hemkomsten till Göteborg blev det som vanligt ett resekåseri med färgbilder på ett mötesprogram. Men därutöver diskuterade klubbmedlemmarna en sak allvarligt. Hur skulle det vara att bjuda in en grupp ungdomar från Subotica att tillsammans med vänklubben i Berlin besöka Sverige? Jugoslaverna kunde visserligen inte komma alls om inte alla kostnaderna betalades av värdarna och för tyskarnas del var det fråga om ett återbesök med de förpliktelser ett sådant innebär.

Man diskuterade programmet för en internationell ungdomsträff och räknade ut hur mycket det hela skulle kunna kosta. SSU-arna var medvetna om att de tog på sig ett stort ansvar, när inbjudan sändes om att tjugo tyskar och femton jugoslaver var välkomna hit. Klubbens medlemmar inriktade sig först på att klara den ekonomiska sidan av arrangemanget. Många uppslag till inkomstkällor kom fram, men det var dock de gamla beprövade medlen att fylla föreningens kassor — lotterier, basarer, försäljningar — som

gav de mesta pengarna. Allt eftersom kassan fylldes, kunde man mer och mer ägna sig åt att utforma programmet för de utländska ungdomarnas vistelse här. Först och främst måste de bo och äta någonstans. Man fastnade för Qdinslund, vars centrala läge var en stor fördel, och inkvarteringen där blev till full belåtenhet. Matfrågan löstes genom abonnemang på en restaurang i närheten. Och så till det egentliga programmet! I sammandrag såg det ut så här:

Besök på arbetsplatser, bl. a. ett varv och en livsmedelsindustri.

Rundtur i nya bostadsområden.

Diskussioner med rubriker såsom "Socialism och demokrati", "Fackföreningsrörelsen" och "Ungdomsfrågor".

Rundvandring i Folkets Hus.

Besök i SSU-arnas hem i smågrupper om två-tre-fyra personer.

Bussfärder till Kungälv, Uddevalla och Gränna.

Bad i Valhallabadet, vid Särö och Rörtången och i Vättern (kallt).

Besök på en ungdomsgård.

En kväll på Liseberg.

Folkdans hos NTO-are på Härlandagården.

Båttur.

Kräftskiva på Öxsjögården.

Därutöver klubbens välkomst- och farvälssamkväm och ett möte i den vanliga klubblokalen, då gästerna svarade för underhållningen. Det uppgjorda programmet kunde följas till punkt och pricka.

På mottagningssamkvämet hälsade riksdagsman Olof Nilsson gästerna välkomna till Sverige och stadsfullmäktige Erik Johansson till Göteborg. Vid ett senare tillfälle talade redaktör Gunnar Fagrell om Sveriges roll i olika FN-organisatio-
ner.

Utöver de tyska och jugoslaviska ungdomarna hade man tidvis också gäster från Norge, Finland och Holland. Minst nio språk hördes då, förutom de egna ländernas modersmål, även ungerska, ryska och engelska användes. Med skickliga tolkars hjälp kunde dock alla diskutera med varandra.

Bland gästerna fanns sångare, musikanter och folkdansare som visade prov på sitt kunnande inte minst vid avskedet på Göteborgs Central, vilket blev helt "sydländskt". Vardera gruppen fick som avskedsgåva en stor dalahäst och varje deltagare en mindre.

Och vad ger en sådan här internationell ungdomsträff i utbyte? Medlemmarna i SSU i Haga-Annedal anser för sin del att den har varit mödan värd. Att ungdom från olika länder får träffas och lära känna varandra är mycket värdefullt. Vän-
skapsband knyts över gränserna och man finner att det är mer som enar än som skiljer. I ett aktivt fredsarbete är ett ökat ungdomsutbyte länderna emellan en nödvändighet.

Forts. fr. sid. 10

8. Olika slag av prov och kontroller. Öppna, hemliga, gömda kontroller, tid- och passerkontroller. Ankomst och avgång. Bemannade, obemannade kontroller. Passertavlor. Terrängtavlor. Stopptavlor. Kartläsningsprov. Trafikprov, frågor. Precisionsprov. Körbeskedsfallor. Prickbelastning.
Övning: eleverna föreslår och diskuterar olika prov och prickbelastning.
9. Hjälpmedel vid orientering: kompass, linjal, passare, förstoringlas. Hjälp vid fordonsorientering: väg-

mätaren. Utrustning: klädsel, proviant, ljus vid natttävling.

Råd under tävling.

Övning: eleverna berättar om sitt arbete som kartläsare vid en tänkt tävling.

10. Genomgång av ett körbesked på kartkortet.

Övning: eleverna föreslår fortsättning av tävlingen och diskuterar olika möjligheter att ange samma tävlingsbana. Tid- och passerkontroller utplaceras och idealtiden beräknas.

11. **Examen.** En lätt orienteringstävling köres. Eftersnack och avslutningsfest.

Studiematerial: Boken "Skojigt i skogen".

Övningskompass m. m.

Kartkort över hemtrakten.

Karta, särtryck "Värgårda".

MHF:s tävlingsreglemente.

MHF:s tävlingssektions cirkulär.

Tävlingstrycksaker: tidkort, stationsprotokoll, SB.

Svart tavla.

Barnteater

Elsa Olenius behöver knappast någon presentation. Hon har rika fonder av kunskap inom barnteatern och det delar hon med sig i "Barnteater". Den prisbilliga boken ger värdefulla tips för de ungdomar och ungdomsledare — ja, pass på tillfället även du, mamma och pappa! — som vill syssla med något så vettigt som barnteater. Särskilda kapitel behandlar pantomimen och den dramatiserade leken. Sist i boken finner man åtskilliga förslag på pantomimer, visor, lämpliga för mimisk framställning, teaterpjäser och julspel. Det hela är åskådligt och lättfattligt upplagt.

Barnteater.

Elsa Olenius. Ljus förlag. 5:75.

UNGDOMSSTYRELSE?

Barnavårdsnämnden har nyligen avgivit ett yttrande i en för ungdomsorganisationerna i Göteborg högaktuell fråga. Det gäller om stadsfullmäktige skall tillsätta en beredning för att utreda frågan om en speciell ungdomsstyrelse i Göteborg för de frågor, som barnavårdsnämndens ungdomsdelegation för närvarande handlägger. Barnavårdsnämnden menade, att det vore värdefullt om en dylik utredning kom till stånd. Sålunda kunde motionären i stadsfullmäktige, herr Bruno Nordenhäll, konstatera, att hans förslag väckte intresse i nämnden.

Vi alla vill söka redovisa för läsekretsen hur några kända ledargestalter inom de politiska ungdomsorganisationerna ser på frågan om inrättande av en ungdomsstyrelse. Vi har vänt oss till ordföranden i göteborgsdistriktet av FPU, Gunnar Björklund, ordföranden i HUF i Göteborg, Nils Hansson, samt till ordföranden i göteborgsdistriktet av SSU, Clarence Helgesson. Dessutom har vi begärt ett inlägg från den tidigare ordf. i SAM, Göteborgsungdomens Samaritetsorganisation, Curt Bergström.

*Gunnar Björklund
FPU:*

Om man jämför den förebyggande verksamheten med den botande och skall försöka att sätta dem inbördes i något förhållande till varandra, måste man väl säga, att vi inte kan vara utan någon av dem och att båda således är viktiga men att den botande i framtiden kan bli mindre viktig, om man i dag ger den förebyggande de resurser som behövs. Ingen av dessa båda verksamhetsgrenar får dock ses som enskilda enheter utan måste ses tillsammans ty att förebygga utan att veta behovet av förebyggande vård är lika enfaldigt som att bara bota utan att söka förebygga. Det torde därför av denna anledning vara värdefullt att båda verksamhetsgrenarna handhas av samma institution. Till detta kommer, att den förebyggande otvivelaktigt är den lättaste och den populäraste. Det vill säga den botande tillrättavisande skulle förlora den goodwill som den förebyggande har att ge. Man skulle här skapa en institution som nästan skulle få något av polis över

sig. En nämnd att ta hand om samhällets vilsekomna barn, och en som generöst hjälper alla, så att ingen skall bli vilsekommen. Mot detta invänder naturligtvis den rationelle iakttagaren att det väl inte är riktigt att en verksamhet skall bli lidande för att en annan skall gagnas? Jag frågar som svar: "varför inte, om det gagnar den totala ungdomsvården?" Kanske kan man säga att det skulle underlätta barnavårdsnämndens arbetsbörda om man avskiljde en del av verksamheten till en särskild styrelse, men detta kan väl ändå inte vara ett argument, ty i så fall kan man ju bara sätta sig ner och granska barnavårdsnämndens olika verksamhetsgrenar och plocka bort en del, vilket ju otvetydigt betyder, att barnavårdsnämnden skulle få mindre att göra med det som blir kvar. Nej motivet måste vara att finna en verksamhetsform som ger ökad effektivitet, och skulle denna form innebära att man måste avlasta barnavårdsnämnden någon del av verksamheten så må detta vara hänt men i annat fall inte. Personligen tror jag, att det måste till en helt ny syn på förhållandet barnavårdande myndighet å ena sidan och allmänheten å den andra. Vi glider allt mer och mer in i tänkande, som går ut på att ett samhällsorgan i allt större och större utsträckning skall hjälpa ungdomen att anpassa sig till det moderna samhället. Denna uppgift tillhör ju självfallet föräldrarna och samhällets uppgift bör vara att uppmuntra inte ba-

ra dessa utan också andra frivilliga krafter, som kan stå till buds för att hjälpa till med att för våra ungdomar skapa förutsättningar för en harmonisk anknytning till de vuxnas samhälle. Livstro och samhörighet mellan generationerna skapas inte genom att man tillsätter en ny styrelse och att man inrättar ett nytt verk, utan är frukten av vilja till förståelse, tolerans och kontakt mellan generationerna.

Clarence Helgesson,
SSU:

Nils Hansson,
HUF:

Samhället kan och får aldrig förhålla sig likgiltigt till ungdomens fostran och sociala anpassning. Det är en av samhällets fundamentala uppgifter att medverka till att ungdomen utvecklas till moraliskt fullvärdiga medborgare med respekt för lag och rätt. Men hur detta samhällsstöd på bästa sätt skall utformas vet vi tyvärr inte — visste vi det skulle vi inte ha några ungdomsproblem. Som läget är i dag måste emellertid varje initiativ avseende en förbättring och effektivisering av samhällets engagemang på detta område hälsas med största tillfredsställelse.

Det kan givetvis diskuteras, hur den kommunala förebyggande ungdomsvården skall organiseras men det synes mig vara en uppenbar vinst i organisatorisk och effektivitetshänseende om den verksamhet, som nu bedrivs av ett flertal kommunala instanser, kunde samordnas under en ungdomsstyrelse. Tanken på denna styrelse blir dessutom tilltalande genom att man här borde kunna få en styrelse av **ungdomar** för **ungdomen**, en ungdomens självstyrelse så att säga.

När motionen om ungdomsdelegationen väcktes i stadsfullmäktige 1951 i oktober, var den säkerligen förestavad av att åstadkomma en progressiv utveckling av ungdomsfrågorna. Den förebyggande ungdomsvården behövde ett eget forum och utvecklingen sedan 1951 har också visat en tendens till både en ökning av behoven och en ökning av verksamheten. Vi står i dag inför stora samhällsproblem med ungdomsbrottslighet och spritmissbruk bland ungdomen samtidigt som ungdomskullarna ökar för varje år. I detta läge krävs kraftåtgärder från samhällets sida, som kan få olika former, dels kraftigt stöd till föreningslivet och dels, där inget annat hjälper, kommunalt ordnad fritidsverksamhet och ungdomsvård. Som jag ser det, är detta en uppgift stor tillräcklig för en särskild styrelse.

Barnavårdsnämndens arbetsbörda är ju allmänt omvittnat stor, och som det nu är, finns risker att ungdomsarbetet får stå tillbaka för andra områden inom barnavårdsnämndens arbetsfält, vilket kan vara riskabelt i dagens läge. Genom en ungdomsstyrelse underlättas för barnavårdsnämnden att helt ägna sig åt, som namnet anger, barnavård. I ett flertal städer har ju också inrättats ungdomssty-

Med en sådan organisation skulle med fördel också en del av den statliga ungdomsvårdande verksamheten kunna decentraliseras, varigenom en på detta område farlig centralisering och byråkratisering effektivt skulle motverkas.

Hr Nordenhalls initiativ är värt allt stöd och jag kan bara önska motionären lycka till i fortsättningen.

relser fristående från barnavårdsnämnderna.

Vi behöver en närmare kontakt mellan ungdomsarbetet och stadsfullmäktige. Vidare skulle ungdomen — föreningslivets och den föreningslösa — lättare nå genom att de hade en egen (särskild) styrelse att vända sig till. Många typiska ungdomsfrågor handläggs nu av olika styrelser. En samordning till en gemensam ungdomsstyrelse skulle vara en rationell och vettig lösning. Denna samordning får naturligtvis utredas av den beredning, som jag hoppas blir tillsatt av stadsfullmäktige.

Föreningsungdomen har hälsat de intentioner, som på sistone har kommit från ungdomsdelegationen, med stor tillfredsställelse. Det gäller i främsta rummet de olika former av bidrag och stöd till föreningslivet, som staden ger. Vi inom SSU anser detta vara en sund och riktig sak att ge föreningarna chansen ekonomiskt att kunna nå ut till ungdomen. En ungdomsstyrelse bör bli den organisatoriska grunden för en fortsatt utveckling av denna verksamhet.

SSU i Göteborg hoppas på ett positivt beslut i stadsfullmäktige om att tillsätta en beredning. Vi anser det vara ett steg på vägen mot det som måste komma, nämligen en ungdomsstyrelse.

Curt Bergström:

Frågan om ungdomsstyrelse har ältats fram och tillbaka rätt så länge nu. Sista gången jag hörde talas om den, var när motionen sändes till barnavårdsnämnden. Men det var rätt så länge sedan.

Vad finns att säga om frågan?

För min del kan jag bara säga, vi bör få en ungdomsstyrelse. Varför?

Vid tidigare tillfällen har jag redovisat mina skäl. En kort resumé kan göras efter tre linjer: 1) ur förvaltningssynpunkt, 2) ur ungdomsorganisationernas synvinkel och 3) ur de enskilda ungdomarnas synpunkt.

Förvaltningsmässigt kan sägas, att det här gäller frågor, som kräver tid — ungdomsfrågorna i en storstad kan inte klaras som detalj i en stor nämnd, där de övriga frågorna också är viktiga.

Ungdomsdelegationen är nog bra, men då den inte själv avgör frågorna, belastar den ändock barnavårdsnämnden. Frågorna kommer då ofta i kläm ur såväl förvaltnings- som anslagssynpunkt. Genom att verksamheten är så helt väsensskild från den övriga verksamheten är den kanske också ofta svårförstådd av experterna på vårdfrågor.

Ungdomsorganisationerna skulle kunna få mer hjälp, ty en ungdomsstyrelse skulle givetvis arbeta för och genom de positiva krafter ungdomsföreningarna otvivelaktigt är. Ungdomsorganisationerna är betjänta av snabb hjälp, en hjälp som kan fås efter ett beslut istället för som nu ett rådgivande beslut och ett slutgiltigt.

Den enskildes fördelar gäller säkert för alla kategorier också. De är i korthet: Vi behöver en positiv rubrik på ett positivt arbete. Barnavårdsnämndens ungdomsdelegation är ingen sådan rubrik. Barnavårdsnämndens övriga verksamhet som vårdorgan hindrar detta. Det är lättare att gå till en ungdomsstyrelse med ungdomens problem av positiv natur än till barnavårdsnämnden. Karaktären blir ju också annorlunda, om man beslutar sig för att slå hårt för en verksamhet med titeln "positiv" än med ordet "förebyggande" hängande som varudeklARATION, även om arbetet i stort blir detsamma.

Sammanfattningsvis vill jag framhålla: Ge oss en ungdomsstyrelse, som arbetar snabbt, positivt och med ungdomsorganisationernas arbete som tyngdpunkt. Idrottsnämndens uppläggning manar till efterföljd. Ge oss ungdomsstyrelsen snabbt!

Ungdomsbyrån

- har naturligtvis inte kunnat undgå att drabbas av den härjande "asiaten". När det var som sjukast kunde vi registrera ett tiotal heltidsanställda på ungdomsgårdarna och ungdomsbyrån sjukskrivna. Med anlitan av reservarbetskraft och med hjälp av den övriga personalens helhjärtade insatser har ungdomsverksamheten i stort sett kunnat bedrivas i oförminskad omfattning.
- besöktes under utställningsveckan bl. a. av förbundssekreteraren Nils Bågenholm från Riksförbundet Sveriges Hemgårdar och ungdomskonsulenterna Arne Lööf från ungdomsstyrelsen i Västerås. Den förre diskuterade aktuella hemgårdsfrågor och besökte några ungdomsgårdar, medan den senare bl. a. samlade impulser för en kommande utställning i Västerås.
- har tillsammans med representanter för Frälsningsarmén diskuterat med Fastighetskontoret om etablerandet av en ungdomsgård i arméns regi med säte i Lunden-området. Det ser för närvarande ut, som om projektet skall kunna förverkligas.
- kan rapportera, att sammanlagt 15 sökande anmält sig som aspiranter att få del av höstens utdelning av ungdomsledarstipendium.
- besökte tillsammans med barnavårdsnämndens nye ordförande, redaktör Stefan Oljelund, Burås ungdomsgård i slutet av oktober, varvid aktuella personalproblem diskuterades. Även frågor rörande den aviserade personalindragningen penetrerades.
- inskrev vid starten till årets ungdomsledarkurs sammanlagt 31 deltagare till årets ungdomsledarkurs, första årskursen. Med hänsyn till att andra årskursen endast samlat 12 anmälda deltagare kan denna tills vidare ej igångsättas. Däremot har en del av deltagarna i förra årets kurs i Kortedala i år startat en kurs i ungdomspsykologi.

Forts fr. sid. 8

Arbetet bland sjöfolket är enligt min uppfattning både intressant och roligt. Många människor passerar revy och nog märks det, att det är tacksamma människor man umgås med. Ett tacksammare arbetsfält att arbeta i kan man knappast få.

Den största delen av mitt arbete är dock förlagt till idrotten. De skandinaviska länderna har mer idrottsutbyte bland sjöfolken än bland det s. k. "landfolket". Fotboll är ännu så länge den idrottsgren som lockar mest och under förra året deltog sammanlagt 522 fotbollslag från Norge, Danmark, Finland, Island och Sverige. Norge var värst med 306 lag medan motsvarande siffra för Sverige var 132.

Även fri idrott kan idkas och här visade sig Norge för närvarande vara den mest aktiva nationen och segrade före Finland och Sverige. Fyra individuella grenar samt stafett 4×100 m för fartygslag ingår i landskampen, som pågår hela året. Grenarna är 100 m, höjdhopp, längdhopp och kula, både för damer och herrar.

Som tredje idrottsgren kommer bordtennis, som dock ännu så länge är nästan helsvensk. Förutom dessa idrottsgrenar anordnas varje år SM i schack för svenska sjömän samt livlinekastning, vilket är en tävling där samtliga fartygsbesättningar får vara med. På de olika platserna sker dessutom lokala tävlingar av alla slag. I London t. ex. har det startats en tävling i pilkastning och en simtävling påbörjades i maj, där varje man skall simma 200 m och högsta procentsiffra av de ombordvarande räknas. Dessutom skall en serie för mindre fartyg i 7-mannafotboll påbörjas och slutligen försöker Sjomanskyrkan få i gång en utehandbollsserie men det sistnämnda arrangemanget är ännu icke klart.

Som synes har sjömännen mycket att välja på, men de behöver så väl få lite avkoppling, när de kommer iland efter en ofta mycket lång och enformig resa. På läsrummet här i Londons Sjomanskyrka

Forts. å sid. 18

På så sätt kan många ungdomar räddas från att komma in på brottets bana eller att vandra vidare på denna.

Det diskuteras, att i storstädernas ytterområden stationera polismän, som skulle bli välkända med förhållandena där och i tid upptäcka och ingripa, när det drog ihop sig till ligor och brottslig verksamhet. Barnen skulle då också dagligen lära sig att se och umgås med polisen som en vän och hjälpare i olika situationer.

En annan form av förebyggande verksamhet av polisen bland ungdomen är föredrag i folkskolan och för konfirmander. Hos konfirmanderna börjar denna verksamhet i dagarna, och i skolan avses den att starta under vintern. För de unga skall då omtalas, vilka risker på olika sätt de utsätter sig för genom alkoholmissbruk och brottslighet. Men inte endast ungdomen utan även de ungas föräldrar vill man nå och söka påverka att se upp med sina barn. Föräldrarna skall få reda på de lurande farorna för barnen.

Som inledningsvis framhölls, är de flesta ungdomar dessbättre skötsamma, men alltför många är motsatsen. Ungdomen är mera frigjord och djärv än förr, i och för sig goda egenskaper, som dock ibland tar sig mindre trevliga former såsom rock'n-roll-uppträden och liknande uttryck för brist på hyfsning. För att råda bot mot sådant och vad värre är — brottslighet och alkoholmissbruk — behöver polisen hjälp från den bästa ungdomen. Hjälpen kan bestå först och främst i att leva laglydigt och i att avråda andra från att begå brott men även genom att hjälpa till att avslöja brottslingar. Inte så få ungdomar har fått belöning av polisen för sådan hjälp.

Det är att hoppas, att ett gott förhållande mellan polisen och ungdomen förutom god trafikultur, nykterhet och minskad kriminalitet dessutom kan ge till resultat, att poliskåren skulle kunna tillföras många för polisyrket lämpade unga män. Polisen behöver nämligen årligen åtskilliga sådana med god både fysisk

Ny lekbok

Kan man lära sig leda lekar genom att läsa in dem? — är en gammal frågeställning, som ånyo aktualiseras genom att Einar Norin utgivit en beskrivning på 194 lekar för hemmet, föreningen och ungdomsorganisationen. Sammanställningen är knappast särskilt uppseendeväckande men tjänar ändå säkert ett ändamål, då det alltid behövs massor av tips och uppslag för dem som vill utarbeta program i föreningen eller helt enkelt pyssla med familjekretsen därhemma. Skojiga illustrationer finns dessutom i boken, förfärdigade av Rita Rapp.

Nya lekar och gamla bekanta.

Einar Norin, Ehrlins 12:50.

Inkommen litteratur

- Per-Olof Westin*, Triangeln på Bokö, Lindblads, inb. 6:25.
Muriel Denison, Susann vid gränspolisen, FIB:s ungdomsböcker, inb. 2:75.
Karin Edenholm, Vår i Vänhult, Lindblads ungdomsböcker, inb. 3:75.
Elsa Nyblom, Förtrollad sommar, FIB:s ungdomsböcker, inb. 2:75.
Ingvar Wahlén, Djuren vid sjön, Lindblads, inb. 4:75.
F. H. Burnett, Lille lorden, Lindblads, inb. 7:75.
Sven Wernström, Rymdgänget och mannen i trädet, Lindblads, inb. 6:25.

och psykisk vigör. Polismannens yrke är krävande, men det har även sina fördelar.

Slutet på denna artikel får bli ett hopp och en önskan, att det goda hos varje pojke och flicka skall avgå med segern till slut. Ungdomen är i allmänhet aktiv och utåtriktad. Det gäller att få denna aktivitet in i riktiga banor. Goda sådana förutsättningar finns för alla genom lämplig och helst aktiv fritidssysselsättning. Den som har något nyttigt att intressera sig för och sysselsätta sig med under sin fritid blir till glädje och lycka för sig själv och andra.

John Ahlén 60 år

Lundby Ungdomsgårds ordförande, till-
synslärare John Ahlén, fyller den 20 nov-
ember 60 år. Det tillkommer icke mig att
teckna ned vad han varit som lärare, utan
jag vill endast i få ord försöka nämna nå-
got om vad vännen John Ahlén betytt för
ungdomsgården. I många år, dvs. nästan
från starten av Lundby Ungdomsgård,
som nästa år passerar den första kvarts-
sekelstolpen, har han varit dess ordfö-
rande, vilken viktiga post han skött på ett
fast, pliktstroget och föredömligt sätt. Med
oväld och kraft har han alltid fört ung-
domarnas talan men i fridens och stillhe-
tens tecken. Under de första åren av ung-
domsgårdens verksamhet var de ekono-
miska bekymren stora, ja mycket stora,
men allt klarade upp sig tack vare en led-
ning, som hade samhällets, allmänhetens
och ungdomens förtroende. Tack vare
ordföranden men också de utomordent-
ligt skickliga föreståndarinnorna, som
ungdomsgården varit begåvad med, har
dennas nivå alltid kunnat hållas på ett
högt plan.

På vännen John Ahléns stora högtids-
dag, då säkert många varma tankar går
till honom, beder jag att i denna tidning
få till honom framföra ett innerligt och
varmt tack från Lundby Ungdomsgård,
dess kamratförening och från alla dem
som under årens lopp haft förmånen att
få vara under hans ledning. Vi tackar ho-
nom för hans oförtrutna, osjälviska ar-
bete och varma intresse för ungdomsgår-
den och för hans goda kamratskap. Vi
önskar, att han skall förunnas hälsa och
krafter att ännu i många år få leva och
verka för ungdomsgården.

Vännen John! Ett personligt hjärtligt
tack för all den vänskap Du alltid visat
mig i såväl ljusa som mörka dagar!

Vi, alla Dina vänner, bringar Dig en
varm hyllning på jubileumsdagen.

Anders Fredman.

I hyllningskören instämmer redak-
tionen, ungdomsbyrån och alla vänner
inom ungdomsarbetet!

K. Ason.

GFK

betyder Göteborgs Frisksportklubb, ja,
det visste Ni nog redan. Att klubben i
år har celebrerat sin 20-åriga tillvaro,
det visste Ni kanske inte. Den 2 no-
vember högtidlighöll man födelseda-
gen med en tillställning på Vita Ban-
det i Slottsskogen och det hela gick
muntert tillväga, rapporterar vår kon-
taktman.

forts. från sid. 16

kan pojkarna förutom bordtennis få till-
fälle att spela biljard, kasta pil, se på TV,
lyssna på radio, skriva brev samt natur-
ligtvis få sig svensklagat kaffe och hem-
mabakade bullar till livs. Kyrkan gör allt
för att pojkarna (naturligtvis även flic-
korna) skall känna att de är välkomna
och vill söka skapa en hemkänsla för be-
sökarna.

Entrén till kyrkan är inte särskilt
märkvärdig — snarare tvärtom — men
den svenska flaggan hänger utanför som
vägvisare och på kvällen lyser styrbords-
och babordslanterner mot besökarna och
visar vägen in till en trivsamt läse- och
rekreationshall. Själva kyrkan ligger in-
nanför läsesalen och på andra sidan
kyrkan är sjömanspastorns bostad belä-
gen. Hela verksamheten finansieras på
frivillighetens väg och därför är inred-
ningen ganska enkel, men trivseln är ju
huvudsaken även om en kaffedrickande
ibland får bordtennisbollen i kaffet eller
kanske det händer att brevskrivaren får
en biljardkö i huvudet, ty allt ryms inom
ett rum.

Alla londonresenärer är hjärtligt väl-
komna att göra ett besök på Svenska Sjö-
manskyrkan i London, adress 120 A Lo-
wer Road, London S. E. 16, men se till att
taxichauffören inte kör upp er till Svens-
ka Kyrkan, om Ni ämnar er ner till oss
vid Surrey Docks. Han gillar nämligen
alltid att utföra långa körningar.

Svenska ungdomsringen

för bygdekultur

FOLKDANS

SAMKVÄMSVERKSAMHET

DRAKTSTUDIER

SPORT OCH FRILUFTSLIV

SÅNG

SÅNGLEK

FOLKMUSIK

TÄVLINGAR

Förening:

Folkdanslaget Allmogegillet

Folkdanslaget Västanvind

Bydegillet

Folkdanssällskapet Viktoria

Göteborgs National Dans Sällskap

Folkdanssällskapet National

Ramsdalens Hembygdsgille

Kortedala Ungdomsgård

Sångdanslaget

Jättestens Ungdomsgård

Övningsdag:

Måndag 20.00—23.00

Tisdag 20.00—23.00

„ 20.00—23.00

Onsdag 20.00—23.00

Torsdag 20.00—23.00

Fredag 20.00—23.00

Tisdag 19.00—20.30

„ 20.30—22.00

„ 20.00—23.00

„ 20.00—23.00

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN
Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

SPORTARTIKLAR

Lev. till skolor och föreningar

SVEN LIDSTRÖM SPORT

Södra vägen 22 Telefon 18 99 34 Göteborg S
Förfrågningar och offerter: Sven Lidström

ANDERSSON — LINGER

Kött- & Charkuterivaror

Lev. till skolor, inrättningar och restauranter.

Bazar Alliance, tel. 11 30 97
Linnégatan 52, tel. 14 57 59, 12 85 63

Offerter: Rune Linger

Föreningsgatan 13

är en adress att lägga på minnet! Inte enbart därför att Ungdomsbyrån ligger
där utan också för att

Föreningar och andra sammanslutningar

kan hyra sammanträdesrum, studierum etc. på
såväl dag- som kvällstid.

Kontakta ungdomsbyrån för upplysningar.

Tel. 20 09 20 —

STRUVES BOKTRYCKERI AB

Göteborg 1957